

Tapakasvatusmateriaali 1-2 vuosiluokille

Tarinan henkilöt:

- ystävällinen ja auttavainen Kelpo Kottarainen
- äkeä Äksy-närhi
- sulavakäyttöksinen mutta nokkava Sántti-haarapääsky
- pöllö Mores, joka tietää kaiken kaikesta

TOTEUTUSVAIHTOEHDOT

Nämä päivänavaukset voidaan esittää luettuna jatkosatuna, piirrossatuna tai nukketeatterin keinoin elävöitettynä esim. sormi-, käsi- tai keppinuketekniikalla. Aineistoon on tuotettu yksinkertaiset värityskuvat, joista saa helposti valmistettua esimerkiksi keppinuket opetuksen tueksi.

MAANANTAI - OI AIKOJA, OI TAPOJA

Päivänä muutamana kutsui Kelpo, Lintumetsän auttavaisin kottarainen, luokseen kaikki ystävänsä. Jo lehahti räystäään alta kottaraispöntölle Sántti-haarapääsky, frakki päällä ja silinterihattu päässä. Niin lensi paikalle myös Äksy-närhi, joka aina piti raidallista pipoa silmillään, se kun pelkäsi saavansa nuhan. Vihdoin lensi pitkin siiveniskuun kuusikosta myös pöllö Mores, joka tietää kaiken kaikesta.

Kelpo odotti kottaraispöntössä vieraitaan ja oli kattanut pöytänsä parhaat toukkansa ja ison kannun mahlamehua. Ensimmäisenä ennätti ovesta sisään Sántti-haarapääsky, otti hatun päästään ja ojensi oikean siivenkärkensä Kelpo Kottaraiselle. "Hyvää päivää ja kiitos kutsusta!" Tuskin oli Kelpo Kottarainen ehtinyt toivottaa Sántin tervetulleeksi, kun oviaukosta lensi sisään Äksy-närhi, tönäisi Sántin syrjään ja räpytteli pöydän ääreen pipo silmillään.

"No mutta Äksy! Ei saa törmäillä tuolla lailla!" Sántti kiljahti. "Pipo pois päästä! Tule sanomaan kunnolla päivää!"

"Onko sinulla korvasärkyä vai miksi olet noin vihainen?" Kelpo-kottarainen kysyi ystävällisesti, mutta Äksy-närhi ei vastannut vaan veti vain piponsa syvemmälle päähän ja kurottui nokkaisemaan toukan vadilta.

"Ei sillä mitään korvasärkyä ole!" Sänntti-pääsky puuskahti. "Se ei vain osaa käyttäytyä kunnolla!" "No en minä ainakaan myöhästynyt!" Äksy-närhi ärähti ja jatkoi syömistä pipo silmillä.

Juuri silloin lehahti pöllö Mores kottaraispönton ovelle, otti sinisen yömyssyn päästään ja ojensi siivenkärkensä Kelpo Kottaraiselle. "Hyvää iltaa ja kiitos kutsusta! Anteeksi, että olen hieman myöhässä, mutta ilta-aurinko häikäisi ja törmäsin tuohon viereiseen puuhun."

"Eihän sinuun sattunut?" Kelpo kysyi huolehtivasti ja auttoi pöllöä sukimaan törmäyksessä pöllähtäneet siipisulat.

Sänntti-pääsky oli vieläkin kiukkuinen Äksylle, sillä tämä ei tehnyt tilaa pöydän ääressä. "Sano nyt sinäkin, Mores, että Äksyn pitää käyttäytyä kunnolla! Se ei edes sanonut päivää eikä kätellyt meitä!"

"Etkö sinä tiedä, Äksy, miksi me tervehdimme kättelemällä?" Mores kysyi närheltä rauhallisesti.

"En", Äksy-närhi vastasi nolona. "Onko siihen muka joku syy?"

"On tietysti! Kaikkiin tapoihin on aina jokin hyvä syy", Mores naurahti ja selitti sitten, että entisaikaan ilmoitettiin jo kaukaa oikeaa kättä tai siipeä heilauttamalla, että lähestyttiin ilman aseita ja ystävällisin aikein. Kun tultiin lähemmäs, tervehdittiin kädestä pitäen. Näin varmistettiin, ettei kumpikaan halunnut käydä toisen kimppuun vaan oltiin ystäviä.

"Ai jaa", Äksy mutisi ja ojensi siipensä Kelpo Kottaraiselle. "Terve! Ollaanhan me kavereita?"

Sänntti-pääsky ei vieläkään ollut tyytyväinen. "Entäs tuo pipo, se on vieläkin päässä, vaikka Äksy istuu sisällä ruokapöydän ääressä!"

Mores naurahti ja selitti, että hattu oli entisaikaan vapauden merkki ja pään paljastamisella osoitettiin kunnioitusta. Siksi hattua nostetaan vieläkin, kun tervehditään toisia, ja hatut, pipot ja myssyt otetaan kokonaan pois päästä, kun mennään sisälle. Ruokapöydässä ei koskaan istuta hattu päässä, sillä ruoka on arvokas asia.

Moreksen puhuessa Äksy-närhi riisui vaivihkaa pipon päästään, sillä ei se ollut mikään tyhmä lintu. Sitä paitsi kottaraispöntössä oli kuuma.

"Hyvät ystävät!" Kelpo Kottarainen sanoi, kun oli syöty kaikki herkut ja mahlakannukin oli tyhjä. "Mitäs jos opeteltaisiin yhdessä hyviä tapoja niin meillä olisi entistäkin hausempaa!"

"Hienoa!" huudahti Sänntti. "No miksei", mutisi Äksykin ja nousi pöydästä. "Mikäs unohtui?" kysyi pöllö Mores ja iski silmää toisille. Tiedättekö, mikä Äksyltä unohtui?"

TEHTÄVIÄ LUOKASSA TAI RYHMISSÄ

1. Kummalla kädellä sanotaan päivää? Harjoitelkaa kädestä tervehtimistä - riittääkö kädenpuristus vai pitääkö myös nyökätä, kumartaa tai niiaata?
2. Miettikää yhdessä, mitä nämä päähineet ovat ja mitä ne kertovat kantajastaan. (ylioppilaslakki, tohtorinhattu, piispan/paavin hiippa, lentäjän lakki, F1-lippalakki, kruunu.)
3. Hattuja voidaan myös piirtää tai esim. askarrella luokan oma hattu ja miettiä, miten sitä käytetään

TIISTAI - KIITOS JA ANTEEKSI

Päivänä muutamana, kun Kelpo Kottarainen, metsän auttavaisin lintu, oli kutsunut luokseen ystävänsä Sännti-haarapääskyn, Äksy-närhen ja pöllö Moreksen ja tarjonnut heille toukkia ja mahlamehua, säntäsi Äksy pöydästä, mutta unohti pienen tärkeä sanan. "Mikäs unohtui?" kysyi pöllö Mores. "Ai niin joo, kiitos ja anteeksi!" Äksy mutisi, otti mehulasinsa ja lähti viemään sitä tiskipöydälle, mutta kompastuikin Sänntin pitkiin siivenkärkiin. Voi kauhistus! Mehulasi putosi maahan ja särkyi pieniksi sirpaleiksi.

"Senkin tohelo!" Sännti-pääsky kiljahti ja ravisteli siipisulkiaan, joihin oli sattunut kipeästi. "Anteeksi kamalasti", Äksy mutisi ja imi varvastaan, johon oli tullut haava. "Ei se mitään, sehän oli vahinko", vastasi Kelpo Kottarainen rauhoitellen, laittoi laastarin Äksyn haavaan ja alkoi lakaista sirpaleita lattialta. Sännti-pääsky ei kuitenkaan malttanut pitää suutaan kiinni vaan jatkoi Äksyn moittimista. "Mikset ikinä katso eteesi?" se jankutti.

Silloin pöllö Mores katsoi Sänntiä tuimasti silmälasiansa yli. "Mitenkäs sanotaan, kun toinen pyytää anteeksi?" hän kysyi. Nyt oli Sänntin vuoro nolostua. "Saat anteeksi, mutta..." "Väärin", Mores tokaisi. "Ei mitään muttia! Kun pyydetään ja annetaan anteeksi, asia on sillä selvä!"

Niin ruvettiin tekemään jo lähtöä. Äksy-närhi laittoi pipon päähänsä ja Sännti-pääsky pyyhki pölyt silinterihatustaan. Mutta mihin ihmeeseen oli joutunut pöllö Moreksen yömyssy? "Tähän penkin päähän minä sen laitoin," Mores mutisi, mutta vaikka myssyä etsittiin penkin alta ja pöydän alta ja tiskipöydältäkin, sitä ei löytynyt mistään. Vasta kun Sännti-pääsky nousi siivilleen, Äksy huomasi, että pääskyn jalkoihin oli pudonnut jotakin sinistä. "Tämähän on pöllön yömyssy!" Äksy huudahti, kumartui nostamaan sinisen yömyssyn kottaraispöntön pohjalta ja ojensi sen Morekselle. "Kiitos, ystäväiseni, oletpas sinä tarkkasilmäinen!" Mores sanoi ilahtuneena.

Äksy oli vähän nolona eikä kehdannut sanoa mitään, veti vain pipon silmilleen. "Sanoisit nyt edes eipä kestä kiittää!" Sänntti kivahti. "Miten niin ei kestä?" Äksy älähti ärtyneenä. "Miksi aina pitää sanoa jotakin?"

"Siksi että se on ystävällistä ja kohteliasta", Kelpo Kottarainen vastasi. "Olit kiltti, kun löysit Mores-pöllön myssyn ja annoit sen hänelle. Siksi Mores kiitti sinua. Kun vastaat Eipä kestä, osoitat, että olet kuullut hänen kiitöksensä ja olet siitä iloinen."

"Kaikki pienet sanat ovat tärkeitä", pöllö Mores jatkoi selitystä saatuaan yömyssyn päähänsä. "Kun tervehdit tai kiität tai pyydät anteeksi, osoitat, että otat toiset huomioon. Ystävällisyys kannattaa aina. Kun olet ystävällinen ja kohtelias toisille, sinuakin kohdellaan ystävällisesti!"

"Toiset ovat kyllä kohteliaampia kuin toiset!" Sänntti-pääsky julisti siipiään suorien. "Minäkin tunnen erään, jolla ei ole tapoja!"

"Kuulepas, Sänntti!" pöllö Mores sanoi. "Hyviin tapoihin ei kuulu toisten tapojen arvostelu. Kukin meistä pitääköön huolta omista tavoistaan!"

"Se oli viisaasti sanottu", Kelpo Kottarainen totesi ja kysyi sitten, haluaisivatko toisetkin lähteä huomenillalla Kuusikkoon kuuntelemaan Robin Punarinnan konserttia.

"Tietysti me haluttaisiin!" huudahtivat Äksy ja Sänntti yhteen ääneen. "Mutta sinne ei saa enää lippuja mistään!"

"Minullapa on neljä lippua!" naurahti Kelpo Kottarainen ja antoi kaikille oman lipun. "Tervetuloa konserttiin!"

"Ihanaa! Kiitos!" kirahti Sänntti. "Kiitos, kiitos, kovin ystävällistä!" huhui pöllö Moreskin mutta Äksypä sanoi varmuuden vuoksi "Kiitos! Ole hyvä! Eipä kestä ja anteeksi!" Silloin kaikki purskahtivat nauruun. Mutta unohtiko Äksy-närhi jotakin, joka pitäisi sanoa aina kun ollaan lähdössä kylästä pois?

TEHTÄVIÄ LUOKASSA TAI RYHMISSÄ

1. Keksikää tilanteita, joissa pitää sanoa anteeksi
2. Laskekaa, montako kerta käytätte päivän aikana pieniä sanoja anteeksi, kiitos ja näkemiin.
3. Keskustelkaa siitä, miten eri sanoilla tervehditään aamulla, päivällä, illalla. Entä mitä sanotaan kaverille, äidille, vieraille ihmiselle, kun tavataan tai lähdetään.

KESKIVIikko - HYVÄN TAVAN TEKNOLOGIAA

Vihdoin koitti se ihana ilta, jolloin itse Robin Punarinta saapui Lintumetsään pitämään konserttia. Jo hyvissä ajoin olivat Kelpo Kottarainen, Sänntti-pääsky, Äksy-närhi ja pöllö Mores saapuneet kuusikkoon. He olivat löytäneet itselleen mainiot paikat suuren kuusen yläoksalta, josta näki suoraan korkeimman kuusen latvaan, jonne Robin Punarinta lennähtäisi laulamaan. Joka oksalla istui rivissä kaiken maailman lintuja varpusista variksiin ja hippiäisistä harakoihin. Pienet räkättirastaan poikaset, jotka olivat asettuneet ylimmälle oksalle aivan eturiviin, olivat niin innoissaan, että olivat vähällä pudota puusta.

Kun aurinko oli lopulta painunut metsän taakse ja pilvet hohtivat ruusunpunaisina, lennähti korkeimman kuusen latvaan se kiiltäväsulkaainen korppi, joka oli konsertin järjestänyt ja ilmoitti kuuluvasti raakkuen, että kaikki käpyluurit ja muut laitteet oli suljettava, sillä konsertin kuvaaminen ja äänittäminen oli ehdottomasti kielletty. Hetken kävi kuusikossa kova kuhina. Vihdoin Robin Punarinta lennähti kuusenlatvaan ja kaikki puhkesivat valtaviin suosionosoituksiin. "Hyvää iltaa, Lintumetsä!" Robin visersi. "Onko teillä hyvä fiilis?"

"Jeeeeeeeeeeee!" sirkuttivat ja raakkuivat ja säksättivät kaikki. Juuri kun yleisö hiljeni ja Robinin kurkusta kajahti ilmoille ensimmäinen sävel, kuului jostakin läpitukenkeva pirinä. PRRRRRRR, PRRRRRRR, PRRRRR! Kaikki kääntyivät katsomaan Äksyä, joka kaivoi siipensä alta kävyn ja vastasi siihen kovalla äänellä: "Moi! Et ikinä arvaa missä olen! Robin Punarinnan keikalla! Joo, joo, ihan totta! Kuuntele vaikka!"

Vasta silloin Äksy-närhi huomasi, että kaikki tuijottivat häntä. "Pane se typerä käpy pois!" Sänntti-pääsky kivahti ja tönäisi Äksyä niin että tämä oli pudota oksalta. "Okei, soitan sulle kohta", Äksy sanoi ja sulki käpyluurinsa.

Niin pääsi Robin Punarinta vihdoon ääneen ja laulaa luritti niin upeasti, että Kelpo Kottarainen ja Sänntti-pääskykin keinuivat tahdissa silmät kiinni. Vaan kesken kaiken alkoi Äksyn käpy piipata. PIIP... PIIP PIIP... PIIP PIIP PIIP. Mitä ihmettä?

Voi hyvänen aika tuota Äksyä! Nyt se oli näpyttelemään tekstiviestiä jollekin. Ei auttanut vaikka toiset kuinka yrittivät hyssyttää sitä hiljaiseksi. Kaiken kukkuraksi Äksy-närhi lehahti äkkiä käpy nokassa siivilleen niin etteivät muut linnut nähneet sen takaa mitään. Silloin suuttui pöllö Mores ja nykäisi närhen pyrstösulista takaisin oksalle. "Käpy tänne ja heti!" se ärähti, otti Äksy-närhen käpyluurin ja työnsi sen oman siipensä alle.

Kun kosertti vihdoin oli päättynyt ja Robin Punarinta oli luritellut viimeisen laulunsa, heittänyt lentosuukkoja ja lehahtanut tiehensä, Äksy-närhi kysyi, eikö pöllö Mores nyt voisi

lopultakin antaa käpyluuria takaisin. "En, ennenkuin olet ymmärtänyt, missä teit virheen", pöllö Mores sanoi ankarasti. "Saanko minä sanoa?" Sänntti-pääsky kysyi kärkkäästi, mutta silloin sanoi Kelpo Kottarainen, että Äksyn piti itse ymmärtää, mikä oli ollut huonoa käytöstä.

"No okei", Äksy-närhi mutisi, sillä se ymmärsi, ettei muuten saisi ikinä käpyluuriaan takaisin. "Kai se käpy olisi pitänyt sulkea jo silloin, kun korppi käski." "Okein", vastasi pöllö Mores ja selitti, että käpyluuri piti sulkea aina kun oltiin koulussa tai konsertissa tai jossakin sellaisessa paikassa, jossa ei saanut häiritä toisia. "Tekstarienkin lähettäminen häiritsee", lisäsi Sänntti-pääsky. "Eikä missään nimessä saa ruveta ottamaan käpykuvia, jos se on kielletty!" Samassa pärähti pääskysen oma käpy soimaan. "Anteeksi", se mutisi ja lehahti viereiseen puuhun. "Saat anteeksi!" Äksy huusi ja muita rupesi naurattamaan. Kukahan oli unohtanut sulkea oman käpyluurinsa konsertin ajaksi?

TEHTÄVIÄ LUOKASSA TAI RYHMISSÄ

1. Harjoitellaan puheluetikettiä pareittain - toinen soittaa ja sanoo nimensä, toinen vastaa ja sanoo myös nimensä; mitä sanotaan, jos ei voi puhua vaan pyytää soittamaan myöhemmin; mitä sanotaan, jos se, jolle soitetaan, ei ole paikalla; miten kysytään, kenelle hän voi soittaa myöhemmin.
2. Keskustelkaa siitä, millaisissa tilanteissa puhelimen ääni häiritsee pahasti.
3. Tehkää yhdessä sarjakuva jostakin tilanteesta, jossa ei saa vastata kännykkään.

TORSTAI - YHTEISELÄMÄN PELISÄÄNNÖT

Kun Kelpo Kottarainen, Sääntti-pääsky, Äksy-närhi ja pöllö Mores olivat olleet Robin Punarinnan konsertissa, sai Kelpo Kottarainen viestin, että Robin tahtoisi tutustua Lintumetsän väkeen ja tulisi siksi perjantaina syömään Kelpo Kottaraisen luokse. Voi sitä tohinaa, mikä siitä syntyi! Kelpo itse oli innoissaan mutta kovin hermostunut ja pyysi siksi ystäviään auttamaan häntä päivällisen valmistelussa. Olihan yhdessä kaikki helpompaa, vai oliko?

Tuskin olivat toiset linnut saapuneet kottaraispöntölle, kun Sääntti jo suhahteli toisten yläpuolella sinne ja tänne ja alkoi selittää: "Ei, ei, ei mitään tavallista! Robinille on tehtävä upeat juhlat! Soihtuja puiden oksille, hopealusikoita, niitä saadaan harakoilta, ei mitään tavallisia hyttysiä ja toukkia vaan jotakin oikein hyvää ja eksoottista. Ja tämä kottaraisenpönttö on aivan liian vaatimaton..."

"Niin mutta Robin tahtoi nimenomaan tulla tänne minun kotiini", Kelpo Kottarainen yritti väittää vastaan, mutta Sääntti-pääsky ei kuunnellut häntä vaan ryhtyi komentelemaan toisia. "Äksy, sinä saat lentää harakoiden luo hakemaan hopeita!" hän käski. "Ja Kelpo, käy kysymässä Kotkanpesästä, voisiko juhlat järjestää siellä!"

"Minä en lähde mihinkään!", Äksy-närhi ilmoitti ja käänsi toisille selkensä.

"Senkin typerys!" Sääntti-pääsky kivahti. "Totta kai sinä menet nyt heti ja haet samalla Ikimetsän puolelta tervaskannon pilkkeitä, että saadaan kunnon soihdut!"

"Niin mutta niistä voi tulla tulipalo", Kelpo huudahti kauhistuneena. "Enkä minä uskalla lähteä kysymään kotkalta pesää lainaksi, siellähän on vielä poikasia!"

"Älä nyt inise vaan tottele!" Sääntti-pääsky kirahti ja aikoi juuri ruveta komentelemaan Mores-pöllöäkin, joka oli torkkunut kottaraispöntön katolla, kun tämä äkkiä raotti ensin toista ja sitten toista silmänsä ja jyrähti:

"Lopeta, Sääntti! Me tulimme tänne auttamaan Kelpoa, mutta sinä vain komentelet! Ei yhteistyötä tehdä tuolla lailla."

"Ei niin!" julisti Äksykin. "Ei minun tarvitse totella Säänttiä!"

"Ei tuokaan kelpaa, Äksy!" Mores käänsi terävän katseensa närheen, joka yhä murjotti puun alimmalla oksalla. "Ei se riitä, että sanot kaikkeen ei. Sinun pitää itekin olla valmis keksimään ja tekemään jotakin toisten hyväksi. Kuunnellaanpas nyt aluksi, mitä Kelpo Kottarainen on itse suunnitellut!"

"No, minä ajattelin, että te auttaisitte minua siivoamaan kottaraispöntön oikein hienoksi ja koristelemaan sen lehdillä ja kukkasilla. Ja sitten pitäisi hankkia syötävää. Robin pitää kuulemma kovasti kaikenlaisista marjoista ja siemenistä."

"Hienoa, minä voin lähteä hakemaan niitä!" Äksy-närhi ilmoitti ja lehahti samassa siivilleen. "Tiedän yhden oikein hyvän marjapaikan!"

"Mitä jos Sänntti-pääsky lentäisit etsimään kukkia ja lehtiä koristeeksi, kun sinulla on niin hyvä maku", ehdotti Kelpo Kottarainen. "Me Moreksen kanssa rupeamme siivoamaan!"

"No tuota, minä olen kyllä allerginen pölylle mutta voin hoitaa hämähäkit ja seitit", Mores-pöllö lupasi ja sulki taas silmänsä. Sen näet oli vaikea pysyä valveilla päiväsaikaan. Mikä teistä on tärkeää, kun tehdään yhdessä jotakin?

TEHTÄVIÄ LUOKASSA TAI RYHMISSÄ

1. Tehkää ryhmissä suunnitelma, miten te juhlisitte Robinia jos hän tulisi teidän luokkaan, miten koristellaan, minkälaista ohjelmaa ketkä ottavat vastaan ja mitä tarjotaan.
2. Kun suunnitelma on valmis, kertokaa koko luokalle, miten se suunnitelma syntyi ja millainen työnjako teille tuli
3. Tehkää ryhmissä tervetuliaiskyltti niin että kaikki osallistuvat sen tekoon

PERJANTAI - JUHLIEN TAPATIIETOA

Tänään on se suuri päivä, jolloin Robin Punarinta on tulossa Kelpo Kottaraisen ja Lintumetsän väen vieraaksi. Nyt on kottaraispöytä koristeltu horsmankukilla ja pihlajanlehdillä ja pöytä katettu mustikoilla, vatuilla ja ahomansikoilla lihavia toukkia ja hyttysenreisiä unohtamatta.

"Mitä nuo vaahteranlehdet tuolla pöydällä tekevät?" Äksy-närhi ihmetteli, kun kaikki olivat kokoontuneet odottamaan Robinia. "Etkö muka tiedä, että ne ovat serviettejä?" Sääntti-pääsky nauroi pilkallisesti. Ei, sitä ei Äksy-rukka tiennyt. Silloin Mores-pöllö selitti kärsivällisesti, että servietti tarkoitti lautasliinaa. Kun ryhdytään syömään, lautasliina pitää levittää syliin suojaamaan rintapuolen höyheniä. Ennen kuin juodaan lasista, nokka pyyhittää lautasliinaan, jottei lasin reunaan jää tuhruista jälkeä. Kun on syöty, lautasliina taitetaan sievästi lautasen viereen.

"Onko jotakin muuta, mitä pitäisi tietää?" Äksy kysyi nöyrästi, kun pöllö oli lopettanut selityksensä. "Mehän voidaan harjoitella hyviä pöytätapoja", Kelpo Kottarainen ehdotti. "Niin osaamme kaikki käyttäytyä oikein, kun Robin on täällä."

Niin tehtiinkin, sillä Äksy oli kerännyt marjoja monta tuokkosellista ja muutakin ruokaa oli yllinkyllin. Kun kaikki olivat asettuneet paikoilleen pöydän ympärille, istuttiin pöytään yhtä aikaa. Sekin kuuluu hyviin tapoihin. Äksy muisti ihan itse ottaa raitapipon päästään, mutta voivoi, nyt tuo närhiparka kurottelee pöydän yli ja kahmii nokkaansa ison kasan mustikoita! "Senkin tohelo!" Sääntti-pääsky kirahti. "Mitä nyt?" Äksy ihmetteli. "Saan kai minä mustikoita ottaa, kun olen ne itse poiminutkin!"

"Kyllä, kyllä", Mores-pöllö sanoi. "Mutta pöydässä pitää noudattaa oikeaa nokkimajärjestystä. Ensin tarjotaan ruokaa vanhimmille ja arvokkaimmille vieraille ja oma väki ja nuorimmat vieraat odottavat kiltisti vuoroaan." "Eikä ruokaa saa kurotella pöydän yli", selitti Kelpo Kottarainen. "Jos haluat jotakin pöydän toiselta puolelta, pyydä että joku ojentaa sitä sinulle."

"Ahaa", mutisi Äksy nolona. "Saisinko mustikoita?" Hetkeä myöhemmin nokkela närhi älysi jo kysyä pöllö Morekselta, tahtoiko tämä toukkia, ja tarjoili niitä sitten hänelle.

"Onpas nämä meheviä, vaikka itse sanonkin", ei pöllö voinut olla huokaamatta kesken syönnin. "Ei saa puhua ruoka suussa!" huudahti Sääntti-pääsky silloin. "Se on totta", Mores myönsi nielaistuaan suupalansa. "Mutta on vielä yksi sääntö, joka sinun täytyy oppia, Sääntti! Pöydässä ei nokita toisia. Syödessä pitää puhua mukavista asioista niin että kaikki saavat suunvuoron!"

Juuri silloin lehahti kottaraispöntön suuaukosta sisään itse Robin Punarinta. "Anteeksi, että tulen vähän liian aikaisin", hän visersi. "Mutta hauskaa, että olette jo pöydässä!"

Niin istutettiin Robin Punarinta kunniapaikalle Kelpo Kottaraisen viereen. "Onpas makoisia marjoja", hän kehui ja kysyi, kuka ne oli poiminut. "Se taisin olla minä", mutisi Äksy-närhi punastuen. "Entä kuka on tehnyt ne hienot koristeet, jotka olivat kottaraispöntön katolla?" Robin tahtoi tietää ja sai Sämtinkin hämilleen.

Kun kaikki herkut oli syöty ja laulettukin vähän, Robin kiitti Kelpo Kottaraista ja muita lintuja hienosta juhlasta. "Hauskinta oli, että olette tehneet tämän kaiken yhdessä ja vielä ilman riitoja", hän sanoi, kun noustiin pöydästä ja laitettiin tuolit paikoilleen. Silloin alkoivat kaikki linnut tirskaa. Vain pöllö Mores pysyi vakavana ja ilmoitti juhlallisesti, että oli ollut kunnia nauttia päivällistä näin hyvinkäyttäytyvässä seurassa. Entä millaisissa juhlissa te olette olleet?

TEHTÄVIÄ LUOKASSA TAI RYHMISSÄ

1. Keskustelkaa siitä, millaisia tapoja on ristiäisissä, rippijuhlissa, ylioppilasjuhlissa, häissä, syntymäpäivillä ja hautajaisissa.
2. Piirtäkää tai askarrelkaa kuva katetusta pöydästä - opettaja voi alustaa sen, mihin pannaan juomalasit, mihin veitsi, haarukka ja lusikka, mihin lautasliina - kun kuvat ovat valmiita keskustellaan siitä, millä syödään mitään
3. Taitelkaa opettajan johdolla isosta paperilautasliinasta a) purje b) tasku c) riikinkukko (ohjeet esim. <http://www.yhteishyva.fi/ruoka-ja-reseptit/juhlat/lautasliinojen-taittelu/0218010-81899>)